

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 129/2026
18.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Мирољуба Томића, Слободана Велисављевића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног АА – адвоката Мирослава Манасијевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Врању Км бр.19/24 од 16.05.2025. године и Квм бр.23/25 од 04.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 18. фебруара 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА – адвоката Мирослава Манасијевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Врању Км бр.19/24 од 16.05.2025. године и Квм бр.23/25 од 04.07.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању Км бр.19/24 од 16.05.2025. године, адвокату Мирославу Манасијевићу, браниоцу по службеној дужности малолетног АА, на име награде за одбрану у предмету тог суда Км бр.19/24, поред износа досуђеног решењем Км бр.19/24 од 17.12.2024. године, досуђен је и износ од 27.000,00 динара на име састава жалбе, те одређено да се овај износ има исплатити на терет буџетских средстава суда у року од 60 дана од дана правноснажности решења, на текући рачун браниоца.

Решењем Вишег суда у Врању Квм бр.23/25 од 04.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности малолетног АА - адвоката Мирослава Манасијевића, изјављена против решења Вишег суда у Врању Км бр.19/24 од 16.05.2025. године

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног АА – адвокат Мирослав Манасијевић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијана решења, тако што ће на име састава жалбе и захтева за накнаду

трошкова, те састава захтева за заштиту законитости досудити износ од укупно 195.000,00 динара, или да преиначи побијана решења тако што ће браниоцу малолетног АА – адвокату Мирославу Манасијевићу, поред досуђеног износа од 27.000,00 динара досудити и износ од 84.000,00 динара, на име састава жалбе, те састава захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца малолетног АА – адвоката Мирослава Манасијевића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законуку.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, подносилац захтева - адвокат Мирослав Манасијевић поступао је у својству браниоца по службеној дужности малолетног АА, до 07.02.2025. године, када му је отац малолетног АА дао пуномоћје за изјављивање жалбе против решења Вишег суда у Врању Км бр.19/24 од 13.12.2024. године, након чега је поступао у својству изабраног браниоца.

Бранилац малолетног АА - адвокат Мирослав Манасијевић је захтев за заштиту законитости поднео јер је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон из разлога што му нису признати сви трошкови које је имао и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражио, при чему бранилац у захтеву не указује на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету малолетног АА.

Дакле, имајући у виду да је бранилац малолетног АА – адвокат Мирослав Манасијевић, захтев за заштиту законитости је поднео у своје име и због повреде закона учињене на своју штету, на шта по закону није овлашћен у смислу напред цитираних законских одредби, то по налажењу Врховног суда бранилац малолетног АА – адвокат Мирослав Манасијевић није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, па је стога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић